

Dążenia Związku Chłopskiego.

Polska dzisiejsza i wszystko co w niej mocne i do czynu zdolne to lud. Sprawa polska przestała być sprawą klas uprzywilejowanych, stała się sprawą ludową, sprawą całego narodu; staje się nią przez lud, który dojrzał już do praw, które sam sobie w niepodległej Polsce zdobędzie. Trzeba dziś w Polsce praw równych dla wszystkich jej mieszkańców i nie tylko praw...

Wiemy, że panowie dzisiaj jak i dawniej umieją rządzić innymi, sobą mniej. Chłopi zaś rządzić sobą już się nauczyli trochę, zaś kimś rządzić nie mają potrzeby. Trzeba, żeby wszyscy sami sobą zarządzili, reszty się nauczymy. a „różnice w dojrzałości“ panów i chłopów już się trochę wyrównały. Dziś do walki lud staje i w nowej tej walce niema potrzeby wzorować się na tem co panowie czynili, strzedz tylko się trzeba, by ich starych błędów nie powtarzać.

Chłopi chcą Polski Niepodległej i może naprawdę szczerze chcą jej tylko chłopi i robotnicy oraz garść ideowców z klas innych. Inni — obszarnicy, kapitaliści i t. d., jeśli jej chcą, to pewnie w ich marzeniach ta Polska wygląda inaczej niż ta, której lud pragnie. Niechce im się ponosić trudu o Polskę, a bojowników o nią zwalczają. Walki o Polskę nie podejmą panowie, ale walkę w Polsce niepodległej o władzę prowadzić będą nieubłaganą i to wcześniej, nim ta Polska powstanie.

Wiedzą o tem dobrze chłopi. I dlatego to przed wojną Bałkańską powstał Związek Chłopski, który ma na celu walkę o Niepodległość i obronę interesów chłopskich w niepodległej Polsce. Wiedzą chłopi, że idąc w pojedynkę nie poradzą trudnościom, wiedzą, że panowie będą chcieli rządzić, a że tych pańskich rządów chłopi nie chcą, więc muszą tworzyć siłę polityczną, muszą się skupić wszyscy w organizacji Związku Chłopskiego, bo wtedy tylko zdołają prawa należne uzyskać. Jeśli nie będzie można inaczej, to siłą chłop polski prawa i ziemię zdobędzie, ale tę siłę musi dziś już tworzyć.

Każdy członek Związku Chłopskiego i każdy chłop w Polsce musi wiedzieć czego chce, o co ma walczyć i po co i do czego dążyć.

Otóż Związek Chłopski dąży:

Do wywłaszczenia gruntów państwowych, donacyjnych, apanażowych, oraz do wykupu większej własności.

Grunta te zostaną pod zarządem władz krajowych, a oddane będą na wieczyste użytkowanie małorolnym, w ilości dostatecznej do prowadzenia samodzielnej gospodarki.

Do zaprowadzenia w produkeyi rolnej gospodarki jak-najwydajniejszej, z największą zarazem korzyścią dla włościan i całego społeczeństwa, przez dostarczenie rolnikom taniego kredytu dla zagospodarowania się, ulepszenie gruntów kosztem kraju, popieranie spółek włościańskich i kooperatyw, zniesienie szachownic, zakładanie gospodarstw wzorowych, stacyi doświadczalnych: szkół rolniczych i wogóle szerzenie wiedzy rolniczej, usunięcie ciężarów dzisiejszego systemu podatkowego, ukrajowanie lasów z dogodnymi dla włościan warunkami otrzymywania budulca, drzewa na opał i t. d.

Do organizacyi zawodowej robotników rolnych w celu walki z wyzyskiem i uciskiem, oraz do zaprowadzenia ochrony pracy robotników rolnych.

Jedną z największych klęsk chłopskich jest emigracya. W celu zapobieżenia tej klęsce narodowej, społecznej, jak i osobistej, zarządy krajowe powinny dążyć do decentralizacyi przemysłu i uprzemysłowienia kraju, aby zbyteczne ręce na roli miały możność pracy zarobkowej, wystarczającej do życia i do zaspokojenia wszystkich potrzeb bez odrywania od rodzin i najbliższego otoczenia.

Na tem jednak dążenia gospodarcze Związku chłopskiego się nie kończą, są to tylko te reformy niezbędne narazie, które Związek Chłopski uważa za konieczne, ażeby wyzwolić siłę rewolucyjną ludu do walki zbrojnej o Niepodległość. Tylko w Niepodległej Polsce można iść dalej i uczynić całą ziemię własnością niepodległego ludu polskiego, która byłaby własnością tych tylko, którzy będą na niej pracowali, a nie przedmiotem handlu i wyzysku, jak to jest dzisiaj. Ziemia, jak i powietrze dana jest wszystkim ludziom, nikt niema prawa jej sobie przywłaszczać, ponieważ jej nie stworzył, a korzystać z niej może każdy o tyle, o ile na niej pracuje.

W Sejmie i we wszystkich ciałach prawodawczych Związek Chłopski dąży do powszechnego, równego i bezpośredniego i tajnego głosowania dla wszystkich obywateli bez różnicy płci po ukończeniu 20 lat życia. Przedstawicielstwo winno być proporejonalne.

Do bezpośredniego prawodawstwa ludowego chcemy, żeby był wprowadzony szeroki samorząd prowincjonalny i gminny.

Obieralność urzędników administracyjnych i ich odpowiedzialność sądowa.

Bezpłatny wymiar sprawiedliwości i bezpłatna pomoc prawna, obieralność sędziów. Odszkodowania za niewinne więzionych i zasądzonych. Zniezcienie kary śmierci i kar cielesnych. Zastąpienie kary śmierci oraz zesłania środkami wychowawczo-poprawczemi.

Ograniczenie więzienia śledczego do wypadków bezwzględnie nieodzownych.

W przyszłości będziemy dążyli do zniesienia armii stałej i zastąpienie jej przez milicję ludową i powszechne uzbrojenie ludu.

Chcemy wprowadzić w życie postępowy podatek od dochodów i spadków oraz zniesienie wszystkich podatków pośrednich i ceł, obciążających przedmioty pierwszej potrzeby.

Państwową i gminną organizację służby zdrowia. Bezpłatność pomocy lekarskiej i lekarstw, bezpłatność szpitali.

Bezpłatne obowiązkowe powszechne nauczanie, umożliwienie jaknajszerszego dostępu do szkół wszystkich stopni przez dostarczanie uczącym się środków utrzymania.

Zniesienie wszelkiego ucisku narodowego. Zabezpieczenie praw mniejszości narodowych w szkole, urzędzie i sądzie.

Zupełne równouprawnienie wszystkich obywateli bez różnicy płci, rasy, narodowości i wyznania zarówno pod względem praw osobistych, jak i politycznych.

Zupełną wolność słowa, druku, zebrań i stowarzyszeń, oraz nietykalność osobistą.

Tak w ogólnych zarysach wyglądają dążenia naszej organizacyi. Są to wytyczne tylko, które w miarę potrzeby będą uzupełniane. Jest to program do urzeczywistnienia w najbliższym czasie. Trzeba żeby głównejsze choćby punkty łączyły ludzi i pozwoliły im wspólnie działać. Od siły jaką organizacya chłopska się stanie, zależeć będzie możność urzeczywistnienia naszych dążeń i możność rozwinięcia dalszych działań i żądań. Będziemy mieć to, co zdołamy sami sobie wywalczyć. Sprawy chłopskie, chłopci sami muszą wziąć w swoje ręce, a co zdołają wnieść i utrzymać nie runie, a stanie mocne, jak mocnym jest chłop polski. Lecz koniecznym warunkiem dla urzeczywistnienia powyższych dążeń jest zdobycie Niepodległości. Jedynie w Niepodległej Polsce zdobędą Chłopi ziemię i należne im prawa, a będąc wraz z robotnikami olbrzymią zorganizowaną większością, urządzią tę Polskę w myśl powszechnego dobra. Ale niepodległość Polski zdobyć można jedynie walką zbrojną do której w każdej chwili i w każdej okoliczności powinniśmy być gotowi. Gotowość zaś zdobyć można jedynie przez organizowanie wojskowe i polityczne pod sztandarem Związku Chłopskiego jedynej Chłopskiej rewolucyjnej organizacyi, idącej ręką w rękę z bratnią organizacją robotniczą. Polską Partją Socjalistyczną, oraz prawdziwymi i szczerymi patriotami kraju przeżywamy dziś pierwszy moment w dziejach Polski, gdzie chłop i robotnik świadomie idzie do walki o niepodległą Polskę w imię spraw swoich, które są ściśle z niepodległością związane. Pierwszy raz w Polsce lud pra-

cujący w chwili walki, po tej i po tamtej stronie kordonu wypowiada swoje dążenia, swoje żądania w imię których walczyć o tą niepodległość idzie.

Dziś chłop staje do walki nie wzywany przez kogoś z „góry“, staje sam, bo wie że nikt praw mu nadać nie może. Weźniemy je sami swoją własną mocą i własną siłą utrzymamy, tworząc w Polsce Niepodległej prawa i urządzenie coraz lepsze, na sprawiedliwości oparte.

Związek Chłopski szerząc świadomość walki zbrojnej działa w ścisłym związku z polską organizacją wojskową po tej stronie kordonu.

Po tamtej za stronie na ziemiach odebranych od Rosyi, członkowie organizacyi Związku Chłopskiego biorą już dzisiaj czynny udział w szeregach polskich w Legjonach Józefa Piłsudskiego walczących przeciw Rosyi o Niepodległą Polskę Ludową, tworząc jednocześnie siłę polityczną chłopską, której zadaniem będzie wpłynąć na bieg spraw w Polsce niepodległej na formę rządów odpowiadających interesom ludu pracującego.

Warszawa, 1915 roku.

Imię i nazwisko Władcy
Wydawnictwo Związku Chłopskiego.

